

Sat Parkash v. Sarbh Dayal (Mehtar Singh, C.J.)

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲ ਲੈਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਵੀ ਹੁਣ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(9) ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਐਸ ਹਮਸੇਰ ਬੀ ਅਹਦੁਰ , ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਸਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

Civil Revision No. 512 of 1967

April 19, 1968

East Punjab Urban Rent Restriction Act (III of 1949)—Ss. 4 and 5—Land

ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ—
S. 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ — ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ— S. 5— ਕੀ
ਲਾਗੂ ਹੈ—ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੇਹਰੀ ਨਹੀਂ S. 4 (2) (a) ਅਤੇ (b) - ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ— ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ—ਕਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ
ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4)
ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ
ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਪਰਾ ੫)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ
ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) (c) ਹੈ,
ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

ਅਥਾਰਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1967 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ
ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਨੌਖ ਸਿੰਘ ਪਵਾਰ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਅ), ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1965 (ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ
ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 64 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਨੈਸੈਮ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ
ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਡੈਲ ਤੋਂ 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਸ.ਅੰਘੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਮ.ਆਰ.ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੀਜੀ -ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਬਗੀਚੀ ਮੰਗਲ ਦਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 2887 ਹੈ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕਮਰੇ, ਇੱਕ ਏਹੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1938-39 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 10. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 18 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਵਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਪਰਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਤੱਕ ਆਉਣ ਲਈ ਦੋ ਪੌੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਬਣਵਾਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮਕਾਨ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ 1961 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੁੜ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਘਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੇ ਘਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5 ਸੀ ਪਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। 64 ਮਕਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਇਆ 10 ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 4. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਆਇਆ। 14. ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6,000 ਅਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਿਟਰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੁ. 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕਲਰਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਮਕਾਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ 600 ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ। ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। 64 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (1) ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

(4) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 30 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ 1962 ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। 30 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

Sat Parkash v. Sarbh Dayal (Mehtar Singh, C.J.)

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਉਸੇ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, 1939. ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ 23 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। 35 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ 5 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਉਸਨੇ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ. ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 10 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 35। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਔਸਤ ਵਾਧਾ ਕੀ ਸੀ

(1) 1959 ਦੇ CR 592 ਨੇ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸਾਲ 1939 ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਿਰਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 35 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ (ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 659 ਅਤੇ 1967 ਦੀਆਂ 512), ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਵਾਧਾ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਮੀ।

(5) ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ III ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਘਰ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਅਜੀਬ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਘਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ 'ਤੇ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 10 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ *ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ (2)* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋੜ, ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਬਦਲਾਅ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

(2) 1963 PLR 647.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮਕਾਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 5 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਤਦ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਮਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ੳ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (i)(a) ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਢਲਾ ਕਿਰਾਇਆ—(i) 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ—(a) ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। 25 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ 8J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੱਥ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1939 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 10 ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੇਮ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 81 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। 1. ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 11 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਖੁਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਚਰਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ [ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4)] ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(6) ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ tof5 1thei te (1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 512) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਘਰ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 11 ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ (1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੈਸ਼ਨ 659) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Sat Parkash v. Sarbh Dayal (Mehar Singh, C J.)

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ